

ствовани (въ добро то), и пжани съ Дх҃а ст҃аго и съ премѣдрость, който ще да поставиме на тѣа служба:

4 Я нѣ ще да встанеме въ молитва та и въ слѣдѣваніе то на-слово то (Бж҃іе).

5 И оугодно быде това слово предъ сичко то собраніе: и избрѣха Стефана, който беше пжленъ съ Дх҃а ст҃аго и съ вѣра, и Філіппа, и Прѣохора, и Никанора, и Тимона, и Пармена, и Николѣа Антиохійскаго, който беше станалъ ѿ гл҃зничникъ Еврѣинъ.

6 Който поставиха предъ Апостолы те: и като се помолиха, тѣриха си на нихъ ржцѣ те.

7 И слово то Бж҃іе растеше и оумножавашесе число то на-оученицы те во Иерусалимъ весьма много: и многое множество ѿ свашенницы те се покорѣваха на вѣра та.

8 Я Стефанъ, понеже беше пжленъ съ вѣра и со сила, правеше големи чѣдеса и знаменіа въ народатъ.

9 И повдигнахасе нѣкои ѿ соборище то (което се нариче) Пивертинско и Киринійско и Александарско, и ѿ онѣа който бѣха ѿ Киликіа и ѿ Асія, и препирахасе со Стефана:

10 Обаче не можах да се сопротиватъ на премѣдрость та и на дѣхатъ, съ който побореше.

11 Тогѣва наговориха нѣкои человекы, които говореха, защо го чѣхме че адма худны адмы на Мωсѣа и на Бг҃а.

12 И повдигнаха народатъ и старѣйшины те и книжници те, и спсенахасе та го гравнаха, и доведоха го на соборище то.

13 И представиха лжливы свидѣтели, който говореха: тѣа человекъ не престѣнѣва да адма словеса худны на това ст҃ое мѣсто и на законатъ.

14 Защото го чѣхме да говори, че тѣа Исусъ Назорей ще да развали това мѣсто, и ще да измѣни обѣщаніа те, които ни предаде Мωсѣей.

15 И сички те който седѣха въ соборище то погледаха на него, и видѣха лице то мѣ като лице Ангг҃лско.

ГЛАВА 3.

Я архіереа та мѣ рече: така ли са тѣа (работы);

2 Я той рече: мѣжѣ кратіе и отцы, послѣшайте: Бг҃ъ на-слава та гл҃внсе отцѣ нашемѣ Явраамѣ когато беше въ Месопотаміа, докле тоше